

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Eyvind Vesselbo for en kort bemærkning;

Kl. 11:06

Kl. 11:06

Eyvind Vesselbo (V):

Jo, men nu hørte jeg godt nok debatten, og det er såmænd derfor, jeg spørger, for der kom jo ikke rigtig noget svar, nemlig: Er det energiafgiften, der skal have en stigning? Er det benzinafgiften, der skal have en stigning? Eller er der nogen andre afgifter, som skal have en stigning i den socialdemokratiske skatteplan? For på en eller anden måde skal den jo finansieres.

Kl. 11:06

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 11:06

Nick Hækkerup (S):

Jamen svaret bliver jo ikke anderledes af, at spørgsmålet bliver stillet mange gange. Svaret bliver jo ved med at være: Vi vil sammen med SF fremlægge et klart og sammenhængende udspil til, hvordan det er, vi vil ændre den pilskæve skattereform, som et flertal i Folketinget har tænkt sig at vedtage i dag. Jeg har meget præcist redegjort for, hvad det er for nogle kritikpunkter, som vi har af skattereformen. Jeg har også kunnet konstatere, at Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti ikke er interesserede i at diskutere skattereformen, og det kan jeg sådan set godt forstå, for det er da en kamp op ad bakke at skulle forsvare den.

Kl. 11:07

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, så tror jeg, vi kan tage afsked med ordføreren og gå videre i ordførerrækken, og nu er det hr. Mikkel Dencker som ordfører.

Kl. 11:07

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

Vi tredjebehandler i dag hovedparten af de lovforslag, som skal udmønte resultatet af skatteforhandlingerne, nemlig forårspakke 2.0, som jo er en aftale mellem Dansk Folkeparti og regeringen.

Aftalen er resultatet af et langt forløb, som tog sin begyndelse i tiden lige efter folketingsvalget i 2007. Dengang besluttede den daværende regering at nedsætte Skattekommissionen. I Dansk Folkeparti var vi på ingen måde begejstrede for den beslutning, for det har hele tiden været vores politik, at skattestoppet burde fortsætte uforandret, sådan som vi er gået til valg på ved alle folketingsvalg siden 2001.

Men i Dansk Folkeparti går vi efter at skabe resultater, så da regeringen indbød os til forhandlinger om skatten, var det for os naturligt at møde op og deltage. På forhånd var vi fast besluttet på at sørge for, at skatteaftalen skulle være socialt afbalanceret. Det er et succeskriterium, som vi har opfyldt, for vi har fået sat væsentlige fingeraftryk undervejs, der har styrket den sociale profil, og det endelige resultat af forhandlingerne er vi stolte af.

Tilbage i begyndelsen af februar barslede Skattekommissionen med sin rapport. Den indeholdt en lang række anbefalinger. Nogle af dem var uspiselige for Dansk Folkeparti, og vi har da også derfor været godt tilfredse med, at regeringen efter pres fra bl.a. os havde luget ud i bl.a. forringelserne af SU'en, da den nogle uger senere fremlagde sit eget forslag. Yderligere havde regeringen også til Dansk Folkepartis stor tilfredshed i praksis fjernet næsten hele konsekvensen af den beskæring af rentefradraget, som Skattekommissionen havde lagt op til. Man må sige, at en direkte reduktion af rentefradraget på 8 procentpoint uden nogen lempende foranstaltninger havde været gift for boligmarkedet, som jo i forvejen er meget hårdt ramt. Derfor er det helt fint, at den ting stort set er elimineret.

Dermed dannede regeringens eget udspil et væsentlig bedre udgangspunkt for de afsluttede forhandlinger end det udspil, der lå fra Skattekommissionen.

I de endelige forhandlinger i slutningen af februar og i begyndelsen af marts fik vi i Dansk Folkeparti også væsentlige indrømmelser, som både havde til formål at styrke den sociale profil og at afbøde følgerne af den økonomiske krise. Her tænker jeg især på, at vi fik øget nedsættelsen af bundskatten til 1,5 procentpoint i stedet for det halve, som regeringen selv havde foreslået. Og forslaget om at nedsætte topskatten med 1 pct. fik vi helt ud af forårspakken. Det gør, at den direkte skattelettelse på indkomstskatten kommer flest muligt til gode, også personer, der ikke er på arbejdsmarkedet.

Vi opnåede også, at den grønne check bliver målrettet personer med en lav eller middel indkomst, i og med den kun gives op til en indkomst på 362.000 kr., hvorefter den aftrappes. At checken ikke gives til alle, giver til gengæld mulighed for at sætte den væsentligt op og også give den til børn, sådan at den bliver på 1.300 kr. for voksne og 300 kr. for børn. Det er et pænt stykke over regeringens eget udspil.